

Zala-Somogyi Közlöny.

Ismeretterjesztő lap

szépirodalom, kereskedelem, ipar, gazdaszat, tudomány és művészet köréből.

<p>Megjelen: Minden hé 1-án, 10-án, és 20-kán egyszépen. Szerkesztői iroda és kiadó hivatal: WAJDITS JÓZSEF könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési feltételek: Helyben hához hordással és vidékre postán küldve: Egész évre: 5 ft — kr. Fél évre: 3 — — Egyre: 1 — 50.</p>	<p>Hirdetések: A hat hasábon petitsorért 1-szer 7 kr. 2-szer 6 és minden további beiktatásért 5 kr. Béregdy minden egyes beiktatásért 20 kr. A „Nyitk” téren. Egy postai sor beiktatás díja 10 kr.</p>	<p>Előfizetési pénzek és hirdetések: egy ezüsten a lap eszellemit tartalmát illető 5 0 0 Z e m e n y e k, valamint egyéb levelek, bérmertre a kiadóhivatalhoz küldendők NAGY-KANIZSARA.</p>
--	---	---	---

Előfizetési felhívás

ZALA-SOMOGYI KÖZLÖNY
october — decemberi
évnegyvenes folyamára.

Előfizetési ár helyben hához hordva, vagy vidékre postán számítva 1 ft 50 kr.

Ozim nélküli értekezés a falusi iskoláról.

Megyénk egy tösgyökeres magyar falujának bírja ezen év elején, egy reggelen, azon nem várt meglepetésben részesült, hogy három lova valakit elvitt országul . . .

Ez, tudjuk, hogy nem azon kellemes reggelek közé számítható, melyeken az ember valami jó izü falüstökömléséhez kedvet érezne, hanem azért végre is csak reggelizni kell az embernek; ha azt nem akarja, hogy — eh gyomorra ebédjen.

Bírók is így tün, és miután készen vala, elszánda magát, hogy . . . de már most utána fog látni, ki volt az, ki három lovát ezen műtanzás tételére serkenteni elég vakmerő vala? — Addig járt s addig ment, míg végre rájött, hogy: két k—i embernek nagyon tevékeny része lehetett, 3 lovának abbéli elhatározásában, hogy világ látni induljanak.

Ezeket tehát menten fel is adta a kaposvári törvényszéknek; hol ki is hallgatták és meg is eskették arra, a mit tud. Es körülbelöl Mátyás nap táján történt.

A mi bírónk azon jó reményben, hogy lovai már az alatt meg is hishatnak, mire őket visszakapja; vár csak vár, az ítéletre, de se ítélet, se posztó, s mit mondani szokták.

Mikor azután megszokallotta a várokozást, irat kereszthával egy folyamodásirát N. N. alispánhoz. S minthogy maga épen a kukoriszavetéssel elfoglalta volt, két falujnbeli ember által, kiknek épen Kaposvárotól dolgnak volt, felküldötte. Erősen megmondván az alispán urnak, hogy de bizony most már vége a barátságunk.

A folyamodvány szóról szóra így hangzik:

Könyörgöm alázatosan
m—i lakós.

„N. N. (az ő saját neve), hogy micsoda dolog ez már, hogy Mátyás nap uta meg nem küldik Az Ítéletét mikor Már épen Gyulvánoa, hogy egyéb nem tüte, Mint N. István és N. József Mikor Már rájuk is van Esküdvé, hogy az én három Lovajimat egyéb senki Nem hagyotta, Mint ezek. halom az ítéletet külgykék meg A N. Józseftül és N. Sámuel-tül, hogy pedig meg nem küldik A kor Mayd még less föl süh törvényre is feladva, hogy ha Az Kaposvári törvényszékbe Megnem Less ítélve. Kel M—n 1866 N. N. Biró most nem, mehet utána.

És pedig Gyomtatás irást is küdgyenek szanaszélét hogy A level is had keresse rázországba is. Az egyik lö Fekete szürü lusta 9 éves homlokán esilag van, A Másik faközürü herélt az egyik füle meg van, hasétva a harmadik lö piros szürü, herélt a homlokán végük az óráig csillagos ezek „(olvashatlan) „N. N.-nek” (alispán urat érti) Kaposvárot tisztelettel.”

Ha ezen lehető legszabadelvűbb stylumban irt lo yamodványt: lapszerkesztők, ozikkírók, vidéki levelezők s betűszedők elolvasnak; kézelem, hogy némelyök mennyire felsóhajtna, hogy . . . tán hogy a lovak hová lettek? . . . nem . . . hanem azt sóhajtának, hogy . . . népnévelés jöjjön el a te országod. Hm . . . Népnévelés!

Hála Istennek van zudan gondolkodásu — s fogékony eszü népünk, és vannak népnévelők is.

És a népnévelés mégis oly rátkálakkal halad. . . Alig van már falu, melyben iskola nem volna . . . még, az, kiknek nemzedék sem tud egy tirthető folyamodványt, nyugtát, közeleznényt, s több más ílyet, mire az életben majdnem minden nap szüksége van — fogalmazni.

Hány iskola van megyénkben, melyben a gyermekeket erre tanítanák? Hol tanítják a földleirást, legalább csak hazánkét? Hány falusi iskolában tanítják hazánk történelmét?

A gyermek 4—5 évig nyeli az iskola port és mit tanul? Irni, olvasni, ugy a hogy üszendni, hittant és bibliát. Ez a falusi tanoncok ismeretének netovábbja.

Azután?
Azután, hogy a kapát már elbirja elmegy, s lesz: ki dolgos, ki dologtalan; ki becsületes, ki nem becsületes emberrel. A mint jelkülete és véralkanta hozza magával; a nélkül, hogy az iskolából valami egyéb gyakorlati ismeretet hozott volna, mint az irást és olvasást — a mennyiben azt is utóbb el nem feleli.

Tehát 4—5 év alatt csak ennyit!
Innen van azután, hogy a szülék, a mint gyermekek némüleg irni-olvasni megtanult, ki fogják az iskolából, — mert hisz ugy se tanul mártöbbet; ott-hon pedig szükség van rá.

Valjon tenné-e ezt, ha azt látná, hogy gyermeke évenként valami újabb ismeretekkel gyarapszik? — En azt hiszem nem; legalább igen sokan nem tennék.

Egy ízben szemökre hánytam a polgárágnak, hogy ninos falujokban egy irásttudó ember, s még sem iparkodnak gyermekeiket taníttatni.

És mit mondtak?
A tanító jelenlétében azt mondták, hogy azért fogják el gyermekeket, mert a mint irni s olvasni tud egy kisse, azontal már nem tanul, hanem a kisebbeket tanítja. Ok pedig csak ezért, nem jártatják iskolába gyermekeket. Hogy ez igaz-e, ugy gondolom, nem

kétéledik senki, ki a falusi tanítási rendszert a gyakorlatban ismeri.

Az azonban, hogy a tanító a nagyobbakkal oktatja a kisebbeket, még nem tartom oly nagy dolognak, hogy néha-néha meg ne eshetnek. Mert mindaddig, míg a tanító egyedül tanító, és oly fizetéssel ellátva nem lesz, mely mellett méltán kivánhatandjuk, hogy a tanítási órákat személyesen tartsa ki — addig mindig így leend.

Hanem, a mit én nem helyeslek, az, hogy a falusi iskolákban még mindig mellőzték a gyakorlati irány s hogy egyólyan, inkább theologiai, mint ismeretterjesztő intézmény — tisztelet a kivételnek.

Látunk ugyan itt-ott újoktatási rendszert gyakorlatba hozva, de ezen újítás is többnyire csak a betűknek gyorsabb ismeretére, és az olvasás hamarábbi elajjartására terjeszkedik.

Legtöbb falusi iskolákban, minden nétdellogadot tanmód mellett is, a tanulmányok ugyanazok, mint ezelött években: t. i. hittan, biblia s csekély szaman.

Különösen a biblia az, melyet kérelhellenül a gyermekekbe töltésének folyvást. Ebből áll a falusi iskolából került gyermekek egész világ-, történelmi, geografiái, természettani és gazdasági ismeretei.

Nem tudom, más miként vélekedik. De én meg allom, igen keserü mosolyt érek ajkaimra tolokodni, midőn halom, mily híven és betü szerint megtanulja a magyar falusi ember az ő testamentomot az alatt, míg saját nemzetiségéről egy szót se tud.

Mily szép emlékező tehetséget látunk néha hasztalan pazarolva, egyedül egy holt nemzet történetének ismeretéért.

Ha egy idegen nemzetbeli hallra, értené a magyarok beszédét, igen jó Izrael fiainak néznie őket, kik kegyellett megörizték éseik történetét. S ha megmondanák neki, hogy azok, a választott nép történelmében annyira jártas emberek, magyarok: kik azonban nemzetük történelméből semmit se tudnak, — valjon mit mondana?

Valjon a népet okolná-e, vagy a népnévelőket? — nem tudom. Hanem én az ő helyzetében egy szánakozó mosolytól nem tudnám magam visszatarítani mind a kettő felett.

Valjon ki az oka, hogy a magyar nép Somog, ban (vajha másutt ne volna így) jobban ismeri Palestinának, mint Magyarország földleirását. S hogy ugy-szólván könyv nélkül tudja Kánahán elfoglalásának és 12 törzs közü felosztásának történelmét, míg hazája 7 vezéreiről, azoknak Ázsiából kijöveteléről, és az új hazá mikénti elfoglalása és felosztásáról semmit se tud. A falusi népi iskolákban ismeretesebb folyó a Jordán és Kidron, mint a Dana Tisza. Ismertebb a holt tenger és Genezareth tava, mint Balaton és Fertő. Jobban ismerik Jüda, Thábor és Gilad hegyeit, mint Tátra, Fátra és Mátrát. Jerusalemt, Sijohem,

Betszede- és Berzabed ismeretesebbek mint Buda-Pest s hazánk más földből valórosai.

E tekintetben különösen kitűnnek meggyenk minden lakosai közt a ref. atyjafiak, kikről már csak azért, mert tösgyökere magyarok, jobban megvárom, hogy hazájuk történelmét ismerjék, és ez minden falusi iskolában kivétel nélkül tanítgy legyen.

Vagy tán azt hiszik némelyek, hogy a gyermek jobban okul, ha tudja miért nyelte el a föld Naddé és Abiron. Mit tettek Lot leányai, midőn atyjolat lerészegíték. Vagy miért keresték a sodomaik Loth Ijü vendégeit, — Tovább hogy böles Palamon miért tartott több száz feleséget vénségére, midőn ifjú korában egygy is beérte. — Mintha ezek helyett Árpád böles veszerlére, jurtaszéri alkotmány alaplégtételét, a keresztény vallásnak hazánkba hozatalát, az Árpádok királyok lovasias történelmét, IV. Béla kiirtását, Nagy Lajos hatalmát, Hunyady János hazaszere-tet, az alyas király gyomozgat, II. Lajos szerencsétlenségét, Kinizsy, Báthory, Zrínyi, Dubozsi, Dobb, Jurisics, Dugovics Titus s számtalanoknak ünfeloldozását a hazáért tanulnák a gyermekek. Ki merné mondani, hogy ennek nem leendene e nagyobb hatása — a nép ismeretszomjának, hazaszeregetének és az irodalom pártolásának felkeltésére.

Hát a balonaszög balitéletek kiirtására nem alkalmasabb volna-e egy természet és földleirás ismerete.

Ha sokszor elidőszorgatunk, midőn a népnél a nagy vakaságot, előitéletek és hibonájokat, a hazai irodalom iránti közönyösségeket tapasztaljuk. Irunk igen jó népies könyveket, ezeknek kiirtására, melyeket azután magunk olvasunk s csodálkozunk, hogy a nép nem érti.

Ha mi azt akarjuk, hogy a nép felvilágosodjék, kültük felolvasdai vágyát. Ez pedig legkönnyebben eszközölhető, ha először a népet magyarul tesszük, azaz ha felköltöttük benne a nemzeti önzetet. S ha a nép magát nem Jüda, hanem a magyar nemzet kiegészítő részének tekintendi, akkor, de csak akkor fogjuk tapasztalni azt, a mit oly réghajtottunk.

Bármit mondjanak is a cosmopoliták, én a nemzeti büszkeséget, az önzetet egy bizonyos nemzetiséghez tartom, annak multijában, jelené s jövőjében dicsőséget, bínatot megszültatni, — oly varázserővel bírónk hiszem és tartom, mely képes az emberben bizonyos magasabb érzést, nemesebb gondolkodást, vágyat, az ösökkéhez hasonló nemese tettekre, kelteni.

Ha képesek leszünk népünknek hazája magasztos történetével megismertetni, kételkedünk-e azon, hogy ő azt ismerve, magát ezen törtételemből körtésének és bizományosának tekintendi; s vágy két benne, a dicső ösök érdemeit utódává lenni.

PIJANOVICS.

(Folytatás következik)

létezéséről (a katonák) az. távolról sem hátrahátrahagyja az olvadást, annál kevésbé az országpolitikát.

En valódi előtérbe, mi az el sem döntésük, hogyjuk az, s-egyszerű állás nevetségesebbé csapodtatok.

A régi tömésből, Her Jude kann nicht aufhören Jude zu sein, csak arra van hánható, ha a zsidó imházában imáját vállalva törvénye szerint a mindenható Istenben bocsátja; a többiben a zsidó a szó szerző értelmeben különböz már is megastnt, kedves hazánkban pedig, melyért minden csepp véremet áldozni magamat késznek nyilatko- som, egy többi állatorvosaim is büszg-ghat- mán követnek; a régi értelemben képzelt zsidó meg fog menni. Isten Önnel.

N. Kanisán, szeptember hóban 1866.
Dr. DITICHSTEIN.

Zala-somogyi hírek.

(Tanügyi jelentés.) Fajdalom, aszomora körüludnyek folydán helybeli nyil- ványoz-tanulmányokhoz egyelőre a n.m. ma- gyar kir. helytartózatnak f. évi sept. hó 20-án 73800. sz. a. kelt a kádatudásra ho- zott intézkedés szerinte beiratták oct. négy naptól napján, s a szent lélek segítségét hi- vázva a rendelkezésre nov. elsőjén kesz- tettek meg.

Kolt-Nagy-Kanisán, oct. 1. 1866.

As igazgatóság. As oly lejáró és szomora hír, mi Ká- nisán az egy ideig uralkodott járványos ebolera előidései, sept. hó 28-ától fogva vég- képen megastnt, mit orvosi gyakorlatom és ör- ködésem folytán bizon állítom, hogy pe- dig a fent említett bajnak új kiterjedését so- felhatalmazható; de úgy látszik, hogy e bajt majd ehes hasonló betegség váltotta fel, mit orvostulypán a név ismeretök, mi véleményem szerint oly meghonosult bajnak vélhető. Kis-Kanisán, mely éven- kínt elő szokott fordulni kisebb-nagyobb mértékben.

Herrmann József, gyakorló orvos.

(Műkedvelői előadás.) A már többször éreztetett nyújtott, és a szent célt erősen előmozdító tanuló ifjúságunk ál- tal szervezett műkedvelői társulat, a fő- gyűlésén az alapítókének gyar- apítására lemet egy szini előadást ron- das oct. 18-án, és pedig közkívánsára ada- tik „A bátyarám.“ Az előadás mint rendezés — lényegesen követendő. Fel- kéréjük a n. ó. kbánosékat, hogy részvételt vessenek az es. cél eléréséért. Mi pedig ösztönözük a dérek tanuló ifjúságot, kik mindenkor tisztes és áldossal val- óan járjanak, hogy a képméltóságot val- ósan szívesen hordják.

(A Városi testület.) Az évek óta rokkadó Állam levő-városhatárolási ig- nyükét, pedig csakabb lenne, ha újra fel- tűrnék a kormányzat gondoskodását, mivel nem vagynak bűntörök, hogy egy- zedő reggelon és ájdlon egy részét roma- dára találjuk. — Nam elég kifogás az, hogy jelenleg nincs pénz; valamint más vá- rosok, egy Kanisán a kaphat kölcsönt tör- lenésen, és a városi költségvetés a városi pénztárnak is ádán átfordítása.

(Utóháti hírek.) Jól esik hallan- nunk, hogy a városi tanács elhatározta, mi- szerint a városi híres kórház átadás követ- tel. De az alkalomszerűtnek vélel- kőzünk, mi történet a városban veszté ut- tól? csak költségvetés nyil megrovást ér- dekel, kikülönk kell a költségvetés, mely a városi költségvetés véni egyelműnk, midőn látni, hogy az állat ut javítására seki- cse gondoskodnak. — Igaz! hoztak ugyan már a kórházban kavicsot, de minő? két- sébél, s a kórházik pedig szintén haas- zítottak. A múlt évben is a városi költségvetés a városi pénztárnak is ádán átfordítása.

(Utóháti hírek.) Jól esik hallan- nunk, hogy a városi tanács elhatározta, mi- szerint a városi híres kórház átadás követ- tel. De az alkalomszerűtnek vélel- kőzünk, mi történet a városban veszté ut- tól? csak költségvetés nyil megrovást ér- dekel, kikülönk kell a költségvetés, mely a városi költségvetés véni egyelműnk, midőn látni, hogy az állat ut javítására seki- cse gondoskodnak. — Igaz! hoztak ugyan már a kórházban kavicsot, de minő? két- sébél, s a kórházik pedig szintén haas- zítottak. A múlt évben is a városi költségvetés a városi pénztárnak is ádán átfordítása.

(Utóháti hírek.) Jól esik hallan- nunk, hogy a városi tanács elhatározta, mi- szerint a városi híres kórház átadás követ- tel. De az alkalomszerűtnek vélel- kőzünk, mi történet a városban veszté ut- tól? csak költségvetés nyil megrovást ér- dekel, kikülönk kell a költségvetés, mely a városi költségvetés véni egyelműnk, midőn látni, hogy az állat ut javítására seki- cse gondoskodnak. — Igaz! hoztak ugyan már a kórházban kavicsot, de minő? két- sébél, s a kórházik pedig szintén haas- zítottak. A múlt évben is a városi költségvetés a városi pénztárnak is ádán átfordítása.

(Utóháti hírek.) Jól esik hallan- nunk, hogy a városi tanács elhatározta, mi- szerint a városi híres kórház átadás követ- tel. De az alkalomszerűtnek vélel- kőzünk, mi történet a városban veszté ut- tól? csak költségvetés nyil megrovást ér- dekel, kikülönk kell a költségvetés, mely a városi költségvetés véni egyelműnk, midőn látni, hogy az állat ut javítására seki- cse gondoskodnak. — Igaz! hoztak ugyan már a kórházban kavicsot, de minő? két- sébél, s a kórházik pedig szintén haas- zítottak. A múlt évben is a városi költségvetés a városi pénztárnak is ádán átfordítása.

(Utóháti hírek.) Jól esik hallan- nunk, hogy a városi tanács elhatározta, mi- szerint a városi híres kórház átadás követ- tel. De az alkalomszerűtnek vélel- kőzünk, mi történet a városban veszté ut- tól? csak költségvetés nyil megrovást ér- dekel, kikülönk kell a költségvetés, mely a városi költségvetés véni egyelműnk, midőn látni, hogy az állat ut javítására seki- cse gondoskodnak. — Igaz! hoztak ugyan már a kórházban kavicsot, de minő? két- sébél, s a kórházik pedig szintén haas- zítottak. A múlt évben is a városi költségvetés a városi pénztárnak is ádán átfordítása.

(Utóháti hírek.) Jól esik hallan- nunk, hogy a városi tanács elhatározta, mi- szerint a városi híres kórház átadás követ- tel. De az alkalomszerűtnek vélel- kőzünk, mi történet a városban veszté ut- tól? csak költségvetés nyil megrovást ér- dekel, kikülönk kell a költségvetés, mely a városi költségvetés véni egyelműnk, midőn látni, hogy az állat ut javítására seki- cse gondoskodnak. — Igaz! hoztak ugyan már a kórházban kavicsot, de minő? két- sébél, s a kórházik pedig szintén haas- zítottak. A múlt évben is a városi költségvetés a városi pénztárnak is ádán átfordítása.

(Utóháti hírek.) Jól esik hallan- nunk, hogy a városi tanács elhatározta, mi- szerint a városi híres kórház átadás követ- tel. De az alkalomszerűtnek vélel- kőzünk, mi történet a városban veszté ut- tól? csak költségvetés nyil megrovást ér- dekel, kikülönk kell a költségvetés, mely a városi költségvetés véni egyelműnk, midőn látni, hogy az állat ut javítására seki- cse gondoskodnak. — Igaz! hoztak ugyan már a kórházban kavicsot, de minő? két- sébél, s a kórházik pedig szintén haas- zítottak. A múlt évben is a városi költségvetés a városi pénztárnak is ádán átfordítása.

(Utóháti hírek.) Jól esik hallan- nunk, hogy a városi tanács elhatározta, mi- szerint a városi híres kórház átadás követ- tel. De az alkalomszerűtnek vélel- kőzünk, mi történet a városban veszté ut- tól? csak költségvetés nyil megrovást ér- dekel, kikülönk kell a költségvetés, mely a városi költségvetés véni egyelműnk, midőn látni, hogy az állat ut javítására seki- cse gondoskodnak. — Igaz! hoztak ugyan már a kórházban kavicsot, de minő? két- sébél, s a kórházik pedig szintén haas- zítottak. A múlt évben is a városi költségvetés a városi pénztárnak is ádán átfordítása.

(Gyászjelentés.) Újgy Horváth Sándorné, születésben Domonkosné, Boglár Eleké, szül. Domonkosné Teréz, Csopán Józsefné szül. Domonkosné Mária meg- töltött, hogy gyermekük nevében szomorú- ság napoknak, öreganyjuknak, sz. Doma- kosné Ferenccsné, szül. Hochleiner Teréz- nek N. Kanisán, 1866. évi sept. hó 30-án reggeli hét és fél órakor végleg nyugodtán, a halotti szentségek ájtatos felvételé után, életének 75-dik évében történt gyásos ki- múltát. A boldogult hűl teteme Kanisá- város sírkertjébe mult hó 30-án délután 4 órakor tetették örök nyugalomra. As egész- telő szentmise áldásokat ugyannót a sz. Fa- rocszék templomában oct. 1-jén reggeli 10 órakor tartatták meg. Bóke hamvait a (Lazarus tiszteletére.) A helybeli jó hírnevű israelita tanoda oct. 10-én lett a tanuló ifjúságnak — továbbképzés végett — megnyitva; miután sikerült több kére- sés után az ott tartózkodó beteg katonáknál el- távolítani, az iskolát átköltözték, és viszont a kórházban ismét iskolává alakították. — Val- óban sokba került eson kétszori átalakítás az áldoni köcs israelita kózságnak.

(Katonai szállítások.) Váro- sünk utcsái jelenleg igen élénk, és pedig as által, mivel egyik asszálból katonaság a másikat éri. Van tivornyás, örm, sikul- tás, nem ritkán borosfó is jökelek.

(Gyakorlatok felvétele.) A kiadottulajdonos könyvkereskedésében egy türelt fiatal ember, ki jó iskolai bizonyít- ványokkal ellátva van, jó feltételek mellett elfogadjatik, valamint könyvtármájában és könyvtárkétszében néhány tanács is nyer- het alkalmasat.

(Vásár.) Oct. hó 15-én loend Kanis- án, az év utolsó előtti országos vásár meg- tartta.

(Gyilkolás bosszúvallásból.) Csakortyán, sept. 30 kán két csakortyosi plár, egy nuzalos és egy kéményseprő a kocsijában ivogatott és kártyáztot. As asz- telen vuzsott és összevontot ellenfelel. Elvázalozott azután éket, és az asztalfo- nyogatókkal hasarohant, de a nyomokra egy eles késsel egy helyen beszorogott, a hol tudta, hogy a kéményseprőnek el kell mennie. A várt végre megjött, és asz- telen bor- és borzolt dühösen nekifordított ezen kiáltással: „Hajj meg, csak kutyát!“ Készt szívbe dőst; as illető tüstént halva maradt. A gonoszvált azonnal befutott.

(Sajátosság győgyem.) Dombor, septemb. 27-én egy 23 éves asz- szony kösvényes fájdalmi miatt valakinek tanácsára, miután a kegyeret a sáttékem- csebbi kiszórték, ebbe belemasszolt, hogy is- sadjon; vajjon fájdalmi esen hatalmas is- zasztószerre elmulak-e? Úle kérdései nem lehetett, mert a keményesben megfájdult.

(Dühöngő férj.) Hraczán nevű ma- rakósi f. labas egy aszerlemföltű nő férj, ki felesége ruhája két két kendőt talált, sz- relemföltűtől megvnyira faldobogott, hogy nejt egy közzel oly kegyetlenül verte, hogy a szegény nő nehérszínök két-fájdalomban lelkét kiadta. A dühöngő férj a hatóság ke- zében van.

A szentesi lapokra szerkesztésű Áb- ranyi Kornél kiadta előzetesit felhívást. E nélkül nélkülözhetlen szaklop előzetesit á- ra, annak megvalósított alakja és tartal- mósága mellett is a régi marad, vagyn vidé- ken postal szűkülettel egész éves 10 ft 50 kr, fél éves 5 ft 25 kr, negyedévre 2 ft 70 kr. Előzetesitni vidéken minden postahivatall- al s könyv- és műrészal.

A bizottmány, mely a Drávazsábló- zására kiküldetett, jelenleg as csak- legérdi vonalat tekint meg. Ast hiszik, hogy egy hét alati esen munkálatl késsen lesz.

Somssich Pál kir. ügyügyi bis- tos körutjából Simonfára érkezett. Ast általa képviselt megyékben veini-való mag- ban és kéaspánban kionstator: Baranyában 40,000 ft, Fehérmegyében 50,000 ft Somogy- ban 100,000 ft, Tolnában 80,000 ft, Vesz- prémben 220,000 ft és Zalaiban 90,169 forint. Tárnokmester é szexja a kir. birtokos levelet jnlézt, melyben szök eredményes, áldás- teljes és gyors fáradozásairt meg az sva- kban fejezi ki. Somogyban a pénz, valamint 47,246 pozsonyi már vetőmag már kionstator, miert mindkét megyei állapn elism- rést érdemel.

(Szép idő.) A rendkívül meleg idő- járás folytán a fiatal kőrtek és bokrok több helyütt virágot hajtanak. A fak friss- rügye 1867-re gazdag gyümölcsöt érte- jelt. A nem hónapra rózsák is másodszor teljes virágban s illatban pompának, as operből második kiadás kaphat.

Boklítottak hozsák: As, Erdészo 11 é gésdászati lapok 12. füzet a kővetkező hasznos tartalommal: Tolgyer- deink aranyágyáról — a gubacsról. A föld- munkálás azokról is, azok alkalmassá- gáról; határozott erőteljesnek leírása. Ki- teltek as angol buzafajkkal — Erdészeti

törvényjavaslat. A termésszétudományok és a mezőgazdaság. Nehány szó a szárazság okairól és elhárításáról. Állatállat orvoscik. A magyar orvdséti egylet f. évi június 17-én tartott választmányi ülésének jegyző- könyve. Külföldi: A slonvoni határod- nak. Gyümölcsaszit értesítés. (A kecskai törz. gazd. tan- tányterv) — Folyamatosan lázó építke- ségek miatt a megjelölés határidejéül oct. 15-ke tüstelteti ki.

Kaposvár.

A f. hó 8-ra hirdettet műkedvelői előadás Bényei szántarúnta javára csak- ugyan végeztom. Jól lehet a választott dar- ab „A jó barátok“ főm összeállítás a egyes szerepeinek kivitele ugyancsak próbált öröket is megiasaat, mégis hielgés nélkül mondhatjuk, hogy as előadás igen sikerült volt. Thulcsan, Koch Adolf, Maricst, Sebröder Gyula, Caussadi, Gruber Guaztáv, Vigneux, Nagy Sándor, Abdallah és Szabó Kálmán urak stb. mind igen jól játszottak, valamint a kisebb szerepek is jól voltak be- töltve. A színeszék köztül: Sipsóné kieme- lend, nem különben a szép Dóri Amália is, mint Emilia. Közönség igen számos és válogatott, s a tiszta befolyalom 120 frt volt.

H. é. hó 4-én Jankovits László főltápn ú- r 5 miga, s az összes tisztikar jelenlétében Ö Felsége névnapja ünnepén isteni tisztelet tartott, azokot egyházi fénygel.

H. Ugyanaznap as is a g. g. y. b. en álés volt, melyen több hasznos határozatok fog- natoitattak.

H. é. hó 10-dikén lesz a második mű- kedvelői előadás a dalégytel javára — dal- és táncszertélyvel egybekötve. „As élet színefalai“ esigjatek fog előadati, körülbelül ugyanazon műkedvelők által, kik „A jó ba- rátkban“ is szerepeltek. Nom kétoldalkunk, hogy a közönség, melynek tetészet as elő- előadás egészen megnye; most, midőn meg tánczult és a dalban gyönyörköd- hetik is, még nagyobb számmal gyűleend egy- be. Főltápn 3 miga f. hó 5-én Bényei szántarúnta által asz- jay költségén egy ope- rette, szvalat a ének-egyveleghől álló elő- adást tartattot, melyre Kaposvár közönsé- nek minden osztálya meg volt híva. Szék közönsége még nem látunk együtt, mint es alkalommal.

H. Hüllám szerint a dalárda, mely — miut emultok — as elemi iskolák tanhelye- géből kitiltatták, a „Korona“ vendég- lőgy termét berli ki szállással, a egyuttal abban Állandó színpadot is szándékozik fel- állítani. Mi rég pengettük már es ezmet, s örülök e híj valóslásának, melyből as egylyot eger-jóletét a virágzását hisszük függni.

H. Városunk ismét sürdün van kitévo a katonasádtöltöknek. — Es alkalmatlanog elhárítani nem lehet, de most, esen choleraa világban lebeslen megvrae nélkül hagyunk, mert ast látjuk e tónyon, hogy as illetők részéről a közönség egészé- ges állapota legkisebb figyelemben sem véte- tik, miután nem tagadhatsz, hogy as ily burcolkodások a járvány hatalmas torjess- tői lehetnek.

H. As orok-írásokor — rég nem hallott — vészarhangos jel, hogy városunk- ban tén van. Eddig csak ast tudjuk, hogy a vesztély város csak nyugati szélől pont- ján van. Pár év mult el már ily események nélkül, most, midőn különben is ezer baj tornyosult felénk — ennek is meg kellett jóni.

H. As ándocsi templom kiraboló, valami Langaller Lajos egyik megyei bé- rölök magántulajta (bravo!) f. évi augusztus végén Vácson, hol a székesegyházat abarta magralolni, elfogott. Mint hivatalos érte- sítésből tudjuk, a nyomorult Pestmegye fa- nyit törvényeséének fogházában várja bü- ntesét.

H. Nikla, Döröcske, Tab, Szenna, Buzsák, Csoknya és T. Koppány községekben is tüz- eszékrol értesülünk, az utolsó helyen 12 ház égett el.

H. Átadon egy 18 éves leány a dol- gosó orlép-gép kerekét közö keveredvön, azok által összeestretet a meghalt. Több vi- gaszt álfalatos as ily gépek körül foglal- kozóknak!

Fővárosi és vidéki hírek.

(Rozsasziváro.) Egy pesti lapban panaszt-omlak. A ú krájeráros britannica- szivárk elvezetéseleség ellen. Eleintén jök- voltak, talán hogy rászoktassák a közön- séget, s most egy idő óta nedvesek, és álnkjuk jár idelel. Különben nagyon bajos egyeb jó szivart is kapt. A drágább „trabuco“ és a még drágább „londres“ stb. is nedves és izelt. A csásári szivaryárakban nem ére- tenek a szivarkeszelés, s nem herverték a szivart, hanem ason nedvesen bocsátják árba. Többet kellene kézzintni, hogy fokon-

kint mindig szárazabb szivarkos járunk. Ha már a monopolium miut drágán kell a szivart ásvetni, legálabb legyen annyira meny- nyire ártalmatlan.

A „Tegenbete“ tudósítása szerint egy társulat a Dunát a Tiszával össze akarja kap- csolni.

Nagy Pál, a kaptárszól. sz. Feren- csik tartományfőnöke szeptember 29-dikén meghalt.

Magyarul is táviratos- ba tenni már valhára. A kereskedelmügyi miniszterium ugyanis, mint a bécsi hivatalos lap jelenti, megengedte, hogy ezután a cr. k. távirati hivatalok a birodalomban divatozó bármely nyelven szerkesztett állami és ma- gán-táviratokat felvehetnek.

Indigó. Aradmegyéből jelentik, hogy ott as indigógyártás sikerrel indult meg. Egy birtokos uraság ennek következtében elhatározta, jövő tavasszon nagy indigógyár- tástítani, a megemésztett csallény magyain- kár már kellé megmennyisével birvánt Többsen tesznek már vele kísérletet. As angol keres- kedők és indiai iparosok eddig e czikkért, mely még csak frásból kisebb mérvben használtatik, évenként 200,000 ezüst funtkül- foztottak meg.

Nagy Péter, az emigráció to- kintélyesebb tagjainak egyike, 1848-ban a magyar külügyminiszteriummal titkár, 18 évi távollét után hazájába visszatérkezett.

(Pénzügyi kuriosum.) As egre- temi növénykerében, a különféle dohány- fajok tanulmányozása- és torjlesztése, a növénykert egyik kiegészítő művelés, a do- hányt is termeszti. Irigy emberek baugták a finánczoknak, hogy a növénykert kertész- tésének dohányt termesztenek. Egy pénzü- gyért tegt kőrűre vonta Pekets dísz- fölkérteást az állított növény termesztes- tés iránt, kiküldetnek, hogy arra engedélyt kar- lott volna nyerni. A kertésznek attól tart- nunk, hogy a pénzügyőrök teljesítik ígért- ket, és a dohányt gyökerestől kitipik.

Es a d. k. on a Zrínyi ünnepely e nap- kban, october 6-kán, tartott meg, s a ren- dező bizottmány többféle inderkedést tett, melyek által es ünnepélyt minél dísz- sebbé tette. Oct. 6-án este a színházban dísz- előadás lesz, a mivel az ünnepely kezdett ve- sz. Vasárnap 7-kén reggeli 10 órakor ün- nepély es. mise a városban, melyet as ünnepe- ly jelentőségéről szóló sz. beszéd előz meg. Délben lakoma a városi kórhöz, d. n. nép- ünnep a tornász, lévész, a daléregyletek közreműködése mellett, este 8-órán játék e- s bál.

A katonaság beszállásában ollen több oldalról országos föllépsé történt. — Aradon astort építettek számukra a városon kívül, Triestben tiltakoztak meg csak as el- lon is, hogy a városban átvonuljanak. Minden a cholera miatt föllemből történt, melyet állítólag leginkább a katonaság terjesztett szét.

Bécsi és külföldi hírek.

A pártai világlátás, mint a franciaia kormány a bécsi központi bizottmányal hivatalosan tudatta, változatlanul jöv évi april 1-én fog megnyitni.

A jesszuiták ellen Prágában még mindig nagy as isgatottság. Most esztörtökön kar- hatalommal kellett esztelészteni a jesszuiták lakása előtt összesgyülekezett népet, mely kö- vetek készült dobálni a házra.

Szerencsétlenség vigyázat- lanságból. A „Bohemia“nak írják Na- chodból, hogy a kőlelés Kramolna nevű sluban nagy aszerencsétlenség adta magát első vigyázatlanságból. Egy ottan- szobánál a háborúról folyta beszélgetés és valaki egy állítólagos örcé gránátot hozott a szo- bába, és as örcésség bebizonyítására egy meg- gyújtott ká papírt vett belé. A gránát eszt- pattant és 8 egyént sebesített meg, kapták egy gyarmeket is. Nagy oly súlyosan lett megsebesítve, hogy fölépülésükre is kórház- kednek, a asabó aszok vesztészen, három pedig — kapták a gyarmek is — csak köny- nyen sebesült meg.

A poroszok és osztrákok vesztésével az utóbbi háborúban.) A porosz „Staatsanzeiger“ közli kimentésit a porosz- ok és osztrákok vesztéseiknek as utóbbi háborúban, s meennyire as adatokhoz eddig hozzá lehetett férni. 1. A poroszok eszt- vetéseisekik részéről megsebesülték e elűnt- tek száma: a tisz, 1692 altiszt, 8 kősbőmér, összesen 1796. As osztrákok és sűbvetőge- nek sebesültjei: a) as innonsó depotokba hozottul 528 tisz, 25,932 altiszt a kősbőmér; b) a porozországi kőrbázakba hozottul 411 tisz, 13,935 altiszt, s kősbőmér. A foglyok összes száma: 50,906. 2. A porozok eszt- vetéseisekik sebesültjeikben s holtakban veszt- tek: a) 164 tiszet, 2573 altisztet a kősbő- mér holtakban; b) a kőrbázakban sebesít- ven e betegségek következtében elhalt. 3. A tisz, 5464 altiszt s kősbőmér; c) a sajtát- ren megsebesült; 562 tisz, s 14,630 altiszt-

és közeber. Az osztrákok a szövetségeseik közül fogadta esett megegyés után 41 tiszt, 12,935 altiszt a közeberben. Azon a helyen 12,935 altiszt a közeberben. Azon a helyen 12,935 altiszt a közeberben.

Négyezer ember méregkeverő. E napokban a párisi törvényszék előtt egy Rean Márton nevű méregkeverő fog állani, ki sógorát, első a második nejét és az utóbbinak leányát megölt. Az első mérgezés már 1853 ban történt. Ugy látszik, hogy kizárólagos fővárnagy a pénzvágy bírá a büntet esen gyilkosságokra.

Kivégzés. Bécs-Ujhelyen pénteken egy gyalgasági tisztet, ki a kongigrázi csatában tanúsított magatartásáért törvényszék elé állították, halálra ítéltették, — agyonlőtték.

(A háború áldozatai.) Egy túrlemes angol farsádságot vett magának ki számítani, hogy az ugynevezett történelmi korok háború hány ember életébe kerültek. Ezt aránylag méréseltem 14,000 millióra teszi, s ez összegből még néhány igen érdekes számlát állított össze. Ha például a 14,000 millió halott egymás kezét fogva táncra kerekednek, oly hosszú láncot képeznének, mely a földgömböt 608-szor fogja keresztül. Ha minden áldozatnak mutató ujját levágják s egymás felé helyezik, az így támadandó hatalmas földünkön, a holdon felül még 120,000 mérföldre magasodnak. Ki végre az eleveket, vagy a háborúk következtében elhaltakat megszámlálni akarja, s ez a számítás naponként 19 órát áldozni kérés, 336 év alatt elérté.

Franciaországban a szűret a rendkívül erős időjárás következtében teljesen megghiúsult, a gyümölcs is nagyon kevés és a mi van is, hitvány.

Tizenkét csinos, férjhez adandó leány érkezett e napokban Toulonba a clermonti javító-házból. Az illetők 18—25 évesek. Meg 60 más leány várak eda, kik a „Ceres” gőzhajón Cayennara szállították, melynek begyarmatosítását most komolyan tervezik. E fiatal leányok, kik közül több feltűnőleg szép van, oly elteltekhez adatkhoz férjhez, kik szorgalom és jó magaviselet által különböznek kettegen. Minden nőre főtáborban a annyit előleget, hogy gazdaságot kezdhesen.

A porosok hadjárataiban annyit requiráltak, hogy még a főleleket is használatba: Berliu lapok egy hirdetésment. Később, mely szerint azomban 29-én a közigazgatási kir. rektor udvarán mintegy 800,000 darab austriai szivar készpénz átadás mellett elárverestetik.

Párisi levelek szerint a francia kormány komolyan esáandózik poros Landwehr-rendszere felszámolására életbe lépteteni. Napoleon Lajos már ajánlja ezt munkáiban, és a „Patria” most idezi azokból az a tárgyra vonatkozó passzusokat. Az akkori herceg azt javasolja, hogy az állandó hadsereg 316,000 emberből álljon, — a tartalékok és a nemzetőrség első korosztályát 521,198 főre teszi, a másodikikat pedig 677,000 emberre, és így az összes katonaság száma 1,525,198 fő volna.

Pipere-asztal.

Kedves nőm! Ime itt is köcsög, légy szives megöltöni Heante bűvés szelenczéből, melyben előlátat fogsz találni a „Lilione” szépségéről. Ugy hiszem, ki fog dróli, s a minit cat tapasztalnod, azonnal szives imét megöltöni, mert roppant kelendőre talált a párisi urhölgyöknek, melynek kapcsában a legnagyobb választásúkkal rövid idő alatt új szállításnyra leand szükség. Szállásom még mindig ugyanaz.

A többek közt történt, hogy egy udvari hölgy magához hívatván, férjének arckifejezését akarja megnézni. Természet mondhatni remek alaknak, egyedül homlokát és arcát halmazzák el az érdes redd. 14 nap alatt sikerült a bőrcék hófehérreget és básony simaságot adhatni. Gazdag jutalom fogadjék be a gyors és feltűnő bűvészetemet. Csakol téged hön szerető férjed Párisban. Dr. Giggard. Orvosnő.

Nyílt posta.

A naposi fénykép irításhoz: Már előbb is mondtuk, hogy a jövő számban fényképpel találkozhatunk, csak rajta!
Károly. Nem sendől meg a lant, Szállt eltekint a kérdnek.
Völgyi. Lovalelket megkapta?
H. Fábos. Kérlek, feleljél.
Arapogaj. A szándékban várunk?
L. N. Kánizsai. Hosszabbulnak az esték, kérjük legelőt teljessé, a helyi vizsnyok pontos beállítását fogadják köszönetüket.
Müller György. Csakotanya: Jövőre is kérjük becsos küldeményt, szivesen fogadjuk.

TÁRCZA.

Életképek.

I. A hajnal nyirfa.

Nézd ama hű nyírfát, komoran mint hajlik a földre!
Haltány árca miként csillag, a könyvek alatt!
Múlt éjtel árán, bóbán tollatú bizonytal!
Hogy föld hajnal belopódva utokban a völgybe,
Tündér fénykorosort fűz a vidékre dicőn,
S jászai enyelgés khat csokolja le lombosáztól!
A szomorú nyírnek hűn perogó könyvén!
Igy tesz a gyöngyöden szerető anya, gyermeke sírján,
Szent anyarokkjával tölti le hűs könyvét!

II. Viharban.

Hogyha szilaj szivar bémbl bős bérci vadokban,
Ezredes és öltözékkel, dühbe víva csatát!
A bércz ormuzsán egymást örvény bökésköz!
Törzseik ágval egyrészbe fűlőnk a fák!
Mily másképp e tőlől sülős tesz az ember a földön!
Az örül, az ha bucsog, az nevet, az ha bukik!

III. A rózsalevél.

Egykor a jászai patak, hogy a reggeli nap hóbortában
Csintalan öntve magát, kerüli vírányokot át,
Első szököt adott a szélid rózsának a parton:
(Am a kacér nem ügyelt, a láta meglepeték.)
Egy piaci rózsalevél, vészen a vízbe lebuolt!
S víg szögébe kúszott, vité tovább a patak!
Hogy, völgy, bérczi magányokot át mutatott vele
S vité, míg támaga is tengetésbe vezet.
Igy van az élethen, ha bajt ér szivünk a földön!
Es a világszajban, végörömök a cnyás:
Mégis a tiasta szerelm első csókjának örömdusa
Érzete bű, baj közt, végig a bíra kísér.

SALVATOR ROSA és MASANIELLO.

Történelmi életkép a XVII. század első feléből.

DUQUE úrú kázi
Hűkegy Márton.

Feljegyzés.

Minden nápolyi, ki nem tartozott Ribeira kíséretéhez, vagy kinek a spanyoloktól ajánló levele nem volt, gyanus volt; mert egyáltalán összeesküvésnél az állam inkább az összeesküvés ragályától, mint magától az összeesküvéstől tart, s Olaszországban bármily tartomány, bármily földrészeske mindig kész kormánya ellen föllázadni.

Ribeira oda vitte a dolgot, hogy Bernini félni kezdte, a remegő csend gyfőnöké mindig igen kellemetlen személy. Masaniello mindennek dacára nem sokat törődött vele, követi-e, lesi-e valaki, vagy nem. A nép embere jól tudta, hogy a carnevalhang minden államilag üldözöttnek egész sereg szövetséges társat teremt el a földből, s gondolatnál sokkal inkább növéreinek sorsával elfoglalva, hogy sem a saját személyeirel vigyázatot is tekintetbe vehette volna. Ő Salvator minden módon a Nápolyba való visszatérésre akarta bírni, mert ettől függött Madone megmentése; ennek meg kellett történnie; a „hogyán”-ra nem igen gondolt. Pietramaldától tudta meg, hogy Salvator az összeesküdek test letéhez szegődött. „Hm. Rómában szerelmi kalandok után jár” ugy gondolt, „de Nápoly szabadsága igénybe veendő karját, s ha van becsület keblében, ugy Madone látni fogja.”

Midőn Masaniello a művész lakába lépett, ez Falcone barátja a kezdből unnpélyrs már eltávozott, csak Taddeot találta otthon, kit mint Hermosa szolgáját ismert. — Taddeoval kezdte, hogy jöttek ok Salvatornak Nápolyba való visszahívása, okul adván, hogy tudomása szerint a művész élete Rómában veszedélyben forog. — Taddeo azonban készen nyilatkozott, őt Salvator fölkeresésében segíteni, de e mellett tanácsot Masaniellónak, hogy Falcone befolyása által iparkodjék a művészetre hatni, miután ez elég nyakas, a törvényszéket, mely őt üldözté, nyílt harczra hívni, a vele dacolni.

Alig hagyják el mindketten a házat, a capitolium harangja kongani kezdte,

s egy százezer torkából ümlő örömkidálás üdvözle a jelét, mely Rómának megengedte, boldon ruhába öltözni.

A nyájas olvasót Rómának egyik nagyobbzerü koromájába vezetjük, mely koromák akkor tájban a mai kávéházak helyét pótolák. A koromsa előtti széles tere, melyot a legduabb növényzet virágkertté változta át, nagyszerü sátor volt felüve, hogy a napnak izzó sugarait visszatartsa.

Bernini magának a vendégeinek számára a kert egyik szögletét foglalta el, hogy innen szemlélhesse a carnevalt, a nélkül, hogy a tolongásnak ki kelljen magát tennie. Tanítványainak s követőinek számos kíséretétől körül vére, Ribeira mindenható főnök mellett ült, mindketten a földnek, de a melynek gazdsága s némely rajta ügyesen elhelyezett jelvényei magasabb állásnak eléggé elárulák a népnek, hogy az unnpélyt azéles kedve itt veszedélyes játékok játszhatnak, s eddig csakugyan a legkisebb bántó élezen zavaró a társaság vig kedvét.

A „laorymac Christi” édes habja gyöngyözve csillogott a serlegekben, a legzebb déli gyümölcsök étvágyemelőleg mosolyogtak a kristálycsészekben, s a hívósító szörp a nap sugarával daczolt arany tányéron. — Bernini fölfújva ült vendégeinek körében, magyarázgató neki a fölönadók jellegét, az álarcsok tréfáit, s ugy létszék, az egész unnpélyt a vendéglős rendelé, — hogy Nápolyból való vendégeit mulattassa.

„Nőa mester, a mosolyga elégedetten, hogy tetszik unnpélyünk?”

„Valóban fölséges” válaszola Ribeira, „de ugy hiszem nem sokáig lesz szerencsénk élvezhetni, a Nápolyból jövő hírek mindig nyugtalanítóbbak. Zivatar készülődik a légben, — vissza kellett térnem Nápolyba, a herceg segítségemre szorol, s én ezzel tartozom neki. Tanítványaim hasonlókép követni fognak, mert mindentek a spanyoloknak köszönhetik.

„Bizonyosan,” mormogának az uracsok, „szíveinkben spanyolok vagyunk, ha mindjárt Olaszthon is hazánk.

„Furcsa,” mosolyga Bernini, „e nap valóban esodálatos. — Talán a birka akarja magától eluzni pástorát? — Különös eszme! — Mit akarnak tulajdonképen ezen emberek?” „Tudja a jó Isten” válaszola félvárról Ribeira — „ugy hiszem, egy némely adó miatt morognak.”

„Nevetséges, e nép valóban ostoba, igen ostoba,” csacsoga Bernini. „Hát miből éljünk mi? Az ostoba nép csak önnagára gondol. Ribeira mester, ha valaki, ugy én bizonyára oly államférfi vagyok, ki ért dólgozok. Minapában egy könyvet fejeztem be, melyben behoznyitám, hogy az adó jótét a népre. Adja csak a népek olvasni, „Apropos,” szakítá félbe Ribeira, ki a könyv további magyarázattól tartott. Salvator, ama haszontalan festőkerentés és lázongó — még mindig a készből él. — Honnan veszi a pénzt, valóban megfoghatlan előttem. Igaz volna, hogy a szép Lucretia érdekekkel van irányában?”

„Nevetséges, nevetséges” kőhöz-elé Bernini, nem minden elpirulás nélkül. — Csendőreim mitezen tudnak a dologról, következesékek nem áll. — A nagy Lucretia nem sülyedhet annyira, és — ha már tudni akarja — nincs is rá szüksége, mert — én vagyok udvarlója. Különben a mi Salvator illeti, megiltottam, a tölei képvisárlást. A Ghettoiban ép ugy fog megbukni, mint másutt. — Ehezszék, mert kegyed kívánja. Tudtom szerint haldoosan sérted meg kegyedet?”

Ribeira meg igenlé a kérdést. „Ugy hát” folytatá a csendűgyfőnök „joggal bűnhődik; különben, tu-

lajdonkép meg sem érdemli, hogy üldöztesse. — Az emberek épen semmit tudománya sincs. Még pityáronat sem festetném ki általa. — Ha vagy hóhár talán kínálkozik alkalom, hogy kére keritessék.

Igen szivesen szolgálóék — „Ah, egy új fölönada, a caviellót hozzák.”

A két barátok Leszédét egy álarcsos csapat megjelenése szakítá félbe, melyot roppant embertömeg kísért hangos örömrivalgások, röhögés és bravokiáltások közt. Egy emberek által vont, s virágokkal ékesített kocsi trónosa volt föllátva, s ezen ült a boldok király, s carneval satyryja. Tréfáinak szerényeseknek, élceinek csipőseknek kelte lenniük, — mert az embertömeg körül pillanatol pillanatra nagyobb s nagyobb lön. — A koromsa sátora előtti tere — a mely sátorban i. Bernini vendégeivel helyt foglalt — a caviello „megállj” parancsol. Mindenki gyanítá, mi fog bekövetkezni, mert mindenki ismerte a csendűgyfőnök és vendégeinek állczáját; a nép sürü tömegben tödült a sátor elé, s a caviello fölemelkedé a beszédre.

Egy pillanat alatt a legnémbáb csend állott be.

Mielőtt azonban a következé jelenetet rajzolóknak, keressük föl Salvator. — A művész Falconevál néhány utcát átkaragolva a zürzavart szemlégeté, s végre egy koromsába vetődött, melyben a túzes-déli bor lakó több vonzó erővel bírt, mint a városnak boldondjátéka.

„Mily nevetésesek ezen két lábu teremtmények carnevaljukkal,” mondá poharát ajkaihoz emelvén a művész; „láma és por bázmosok és ordítók, ebből áll az egész. Szellem, és valódi vigás sehol sem található.”

„Ennek az átk.... csendőrség az oka” válaszola a koromsáros Salvator szavaira, „sehol sem tür meg csak szabad szót is, kémei mindentől leskelődnek, s mióta a nápolyi vendég, a spanyol festő a csendűgyfőnökkel van, Bernini majdnem megbolondul. Valamely Nápolyban való összeesküvésnek szállong híre, s talán itt is attól tart. De pszt!”

Egy férfi lépett a terembe s Salvator közelében helyt foglalt.

Salvator utolag bort parancsol, a midőn a koromsáros azt elébe tevé, észrevétlenül azt sugá Falcone fülebe, — hogy az idegen a csendűgy egyik kéme.

Falcone, — ki most gyanítá, hogy barátját veszély fenyegeté, mert az idegen már előbb is az által tint fel előtte, hogy őt és Salvatort már utjokon követé, ürügyet használt, hogy Salvator a koromsa elhagyására bírja. A háson kívül külső Salvatorral gyanuját, de a helyzet, hogy a művészi vigyázósá tenné, ellenkező czélt ért.

A művész homloká vedőke szorult s öklét fölemelve mormogá: „Meg fogom magam bosszulni ezen Ribeiran; ha harozot akar — legyen meg. El-lenségeskedése mindenütt üldöz; nem elég, hogy a művészi nyomja el, még az embert is gyűlöli.”

Az élvezett bor, vagy harag volt-e — Salvator szeméi e szavaknál oly dűhben csillogtak, miszerint Falcone remegni kezdé, meggondolván, hogy Salvator valamely vakmerő tett által önmagát döntendi veszélybe.

De egyszerre Salvator hangosan nevetni kezdé.

„Főlséges eszmém jött, barátom,” kiáltá, s gyors léptekkel megvárt vón Falconét — „álarozot ide, álarozot!” Néhány pillanattal később a carneval megtalálta caviellok. „Viva caviello,” harogott a tömeg.

Mellékletben, számarak, nevét a boldog király, hias-ti a gyepült fogatok, kőbe vésték.

Oh Olaszország, kiáltá tréfás patrossal, a csaszogók az arslánok, a gaszemberek, a feltűdők, a könnyelműségűek, az egórikának hazája, Olaszország, te szabadalmazott ország a művészeteknek, üdvözöllek!

Hah, jászorítottam, folytatd, midőn a szajos brámvihar — némileg szűnni kezd, — Corviello Formica büszke név. Oh népe a rómaiaknak, boldorihát ölték magamra, hogy hozzád hasonlí legyek: de én nem vagyok sem oly sovány, kishatott szolgá, mint te, én erős, vakmerő, büszke és szabad vagyok: nagy szájam a csodaszépporrom van.

Hehe, gunyolódok, midőn a népek röhögése, mely 8 és a borus hordó közé tolakodott, félbeszakítá, ti naplopek, miért álltok itt, mint a fabábok, bészcsütte mint a mézeskalács? Nem látjátok-e ott Bernini lovagot, az udvarvariasb uracsot, s a hasonlíthatlan államférfit? Hiszen csak megismeritek őt tolnékküli kalapjáról, theadényé-

nek méltó fűdeléről. — Nézzétek csak mily arcot vág, épen mint a számar, midőn vizet issik!

A esendűgyfőnök arca haragtól pirosulni kezd, de a népek hangos tapavihara, mely röhögve kéré a coviellót bészcsüdték folytatására, akaddlyozá őt dühéned nyílt utat engedni.

Csajpatok mely „alázatos szolgá-ját,“ hajoljatok meg, köszönjétek meg számos jótéteményeit! gunyolódok tovább a bolondok királya, magát Bernini előtt meghajtva, mondjatek köszönetet neki, hogy a zene most ordítását fajult.

Udvaránál minden énekelni akar, s misan énekel; kémek és lizegők. — Egész legio ágyasa és heréltje van, a mit csak tesz, s a mióta uralkodik, hatalmasan érezték a nagy bikának befolyását az égen.

Egész Olaszországban mindenütt özszeoktók az ókröket és számarakat, de nem osoda, mert annyit van, hogy az ember Arcadiában véli magát lenni. Mindenütt iskolák alapítanak, s az emberek, Ia" kiabálásra tanítottak. Ugyan mir csak hajoljatok meg, csajpatok mely „alázatos szolgájt!"

Véresre korbácsoltom hátát!" dühöngve Bernini, mielőtt a nép hangos röhögés közt kőszönté, s egy álarozos csoport gúnyos tisztelegéssel közelge feléje.

„Ugyan édes báránycám“, fordult most a coviello egyenesen a esendűgyfőnökhöz, midőn annak dühös szemforgatását észrevevő, „te másnak tartasz engem, pedig egészen te embered vagyok. Valóban mindennel bírok, a mi udvarozoznak, — valódi udvarozoznak szülkészek. Szívemet sohasem hordom nyelvemem. Tekintetes uram, végy föl szolgálódtad. Én mindent engedek magammal tenni, mindig azt mondom: — Igen, alázatos szolgájt!“ Tudok szemtelen lenni, tudok hazudni, lopni, csalni, hajlékony vagyok, mint a bőr, sima mint az úngolna; eltűrom a botot és szittkőzdást — he, nemde hátszomat fogod velhetni? he! Nős barátom, csatlans nyelveddel, hegyezd füleidef, köpj és felelj!“

E szavakat oly maró gunynyal mondá a coviello, hogy Bernini dühösen felkiáltá: „Főlakasztalak gonosztevé,“ s

Ribeira valamennyi tanítványát fölgúrnák a gunyolód megfenyítéskére.

„Mit uraim,“ kiáltá a coviello félénk arcakifejezéssel, mi közben a tömeg betett, „ti haragezotok rám, ártatlan bárdny?“

„Ki foglak fűrkézni tudni,“ renege a dühölt Bernini, „hol nem fog védelmezni álarozszabadság.“

„Fogjuk tudni, ki vagy!“ kiáltának Ribeira tanítványai.

„Kedvesim,“ gunyolódék a bolond király, kezdjük el a neveknek! Ismeritek ama férfut ott, fordulá ekkor a tömeghez Spadarora mutatva, „ama félvállas görbe lábú férfut? Az harmadik és negyedik Hannibal, Don Spadaró!“

Társra Leone, hasonló naplojód, csak hogy ez kissé jobban van fölcizfrázva, kenőcs után szaglik, a valódi Achilles a vitében: O kishányt ugyan, de igen haragos. Ami amaz illeti ott, ki kezét törőre helyzi, az Caraccioli.“

(Vége következik.)

ÜZLETI HIRNÖK.

Nagy-Kanizsa, oct. 10. Az ősz a legeszebb időjárás kísérésben, meghosta az új terményeket, melyek a mezei gazdas véres verejéki munkálkodása által jutnak létre; csak eredményes is bírnának! Ossa pillanatra kívánásunk ugyan még oem látásti kitalálhatunk; de tükpén azon akkadásaitól függ, melyet jelenleg a szomszédosokkal kötünk, és melynek mellékli teljesítését napoként várjuk.

Mai árjegyzékünk következő:

Jelenlegi árak a közönséget érdeklő helybeli piacokon: Bors 95-98 fut 6 fut 0 kr-5 fut 40 kr. Bors új 80 futba 3.80-4 fut, Kukorica 84-86

fontos 3 fut. Árpaszerzéshez való, 70-73 fontos 3 fut 3-30 kr. Zab 43-47 fontos 1 fut 30-35 kr. Puhánka első-randú 5 fut 45-50 kr. Pajany felér 4 fut — kr. tarka 3 fut 50 kr. Gubó első-randú 6 fut mácska. Sallpapálunka 20 futba 21-24 fut hordóval együtt. Pókospálunka 20 futba 18-19 fut hordóval együtt. — Més 12 fut. — Bork 2-24 fut. Napszárók: (lanvha bal) úkr- és tohó- 30-38, és busabörök 40 fut. mácskákent.

Borok. Fehér és vörös (schiller) 1802- és 1803-ki — vitélkükből — termés 8 fut -9 fut. — Villányi és s. oga Árdi fekvés 1805. bírársik. Új hani bor vörös (schiller) és fehér 7 fut -9 fut — kr. Balatonmelléki borok 1803 és 1805-iki felér 10-14 fut. akókent.

Viasz 90 fut — kr. Bő 44-46 fut. Kő-Szappagosz grappja ára 80 fut. — Fehér, rongy ára 7 fut 25-7 fut 75 kr. feketé 4 fut.

N. kanizsai piaci árak oct. 10.

Borsó itezsje 16 kr. Len s. itezsje 10 kr. Bab itezsje 8 kr. Köles itezsje 2 kr. Burocpana mácska 1 fut 69 kr. Marhabus fontja 15 kr. Juhus fontja 10 kr. Boribus fontja 20 kr. Szalonna mácska 30 fut — kr. Zsír fontja 40 kr. Lángelzet mácska 11 fut — kr. Zsemlyelzet mácska 9 fut — kr. Kenyér 1 fontja 8 kr. Készletelés fontja 5 kr. Árpafura fontja 6 kr. Készletelés fontja 8 kr. Résztes fontja 20 kr. Foszaj fontja 50 kr. Ropcselaj fontja 32 kr. Leomajaj fontja 40 kr. Új bor itezsje 16 kr. — Óbor itezsje 20 kr. Pesti sör itezsje 14 kr. Kanizsai sör itezsje 10 kr. Gubonapálunka itezsje 50 kr. Törköly-pálunka itezsje 40 kr. Sall-pálunka itezsje 57 kr. Nyers fegyő mácska 18 fut. — kr. Öntött (szappagosz) fontja 35 kr. Mátott fontja 32 kr. Szappau fontja 24 kr. Bó fontja 10 kr. Kőmácska 6 fut — kr. Puháka

8 5 fut — kr. Nyersfa 8 5 fut — kr. Faszén mácska 40 kr. Szén mácska 9 fut 80 kr. Szalma n. 20 kr. Kender fontja 50 kr. Len fontja 60 kr.

Bécsi pénzfürvény oct. 8.

5% metalinges 61.80; 5% özm. kölcsön 67.13; 1800-ki álladalmi kölcsön 79.95; bankrészevények 720. — hiteltelintezési részvények 151.70; London 127.30; ezüst ágó 126.50; arany darabja 6 fut 8 1/4 kr.

Felcélás szerkesztő: Wajdits József.

H I R D E T É S E K.

WAJDITS JÓZSEF könyvnyomdájának nagyobbítása Nagy-Kanizsán.

Tisztelettel bátorkodom a n. é. közönségnek szives tudomásul adni, hogy — már 5 év óta jó hirben fenálló — könyvnyomdám magyar és német betűkkel ujlág dúsan felszereltem, emnélfogva azon kedvező helyzetben vagyok, hogy a legnagyobb műveket, magyar vagy német nyelven a legdiszesebben kiállíthatom; — valamint kellőleg berendeztem könyvnyomdám a legújabb keretű disz-betűkkel és a hozzá tartozó ékítésekkel; és minden e szakmába vágó kisebb-nagyobb munkákat is, u. m.:

hatósági és kereskedelmi nyomtatványokat,
továbbá falragaszokat, körleveleket, étlapokat, meghívó-jegyeket,
tánczrendeket, halotti jelentéseket, nyugtákat stb.

a legeszesebben, s a lehető legjutányosabban kiállítom.

Ezen vállalatomat a n. é. közönség kegyes pártfogásába ajánlom.

Kösz tisztelettel

WAJDITS JÓZSEF,
nyomdatulajdonos.

Videki megrendeléseket, hibátlanul és gyorsan teljesítek.

Helyiség-változtatás.

Alfölrítottk bátorokodunk a t. cz. közönségnek tisztelettel kijelenteni, miszerint

fűszer-, anyag- és festék-kereskedésünket az addigi helyiségnek állónalona (fő-ut 463. sz. a) fokvő snajt (azelütti Tárnok felé) házukba tettük át. — A t. közönség irányunkban tanúsított jóakarattal továbbra is kérjük.

ROSENBERG JÁNOS és WELISCH JÓZSEF.

Arverési hirdetés.

Mely szorint a kis-komáromi nagy vendégfogadó jóvő évi Sat. György naptól számitandó három=3 évre, folyó évi december hó 10-én az aradalmi gazdatiszti főhadban" tártadó arverés útján haszonbérbe fog adatni.
Kelt Kis-Komáromban, aug. 31. 1866.

Az aradalmi tisztóság.

Cs. kir. osztrák, első amerikai és angol szabaddiktált okleveles

ANATHERIN-SZAJVIZ

Popp J. G. gyakortó fogorvosolt Bécsben.

Bognergasse Nro 2. — Egy üveg ára 1 fut 40 kr. becsomagolás 20 kr.

Cs. kir. szab. **FOG-PEP** ára 1 fut 25 kr. **FOG-ÓLON** lyukas fogakra behasználatú ára 2 fut 10 kr.

Négyes **FOG-PO**, egy doboz ára 63 kr.

E jelen készítmény 15 évi fűtődés óta három korszakot és elterjedt Európá határain túl is. Használatát különösen jótékonyan bizonyult be mindennemű fogfájás ellen; a száj legy részének minden baja ellen, könnyen vérsü lny, skorbut stb. ellen; Főelőnyösége a nyálkát miattal megakadályozza a fogok képződését, frissítéleg és ízejavítóleg hat a szájra, tehát teljesen megújítaná a rossz szagot, mely mesterséges vagy éres fogak, érel vagy dohányzás által származik. Minden e szájviz keményítő nem hat hátrékonnyan a fogakra és a szájrészekre tehát kitűnő szájigéltoket tesz, mint májizsálós-mer is, és kétső Öreg korig teljes egészében és frisséghen tartja a fogakat. Nagas orvosi tekintélyek bizonyítványai állomerték ártalmatlanságát s ajánlhatóságát és sok jules orvos által ajánlották.

Kapható Nagy-Kanizsán: Fossalhofer József, Welisch, Rosenfeld A. és Rosenberg J. és F. uraknál.

Dr. H. H. a n. d. Vilmos Kristóf írta a nevűcske művet: „Mecseresség az embri élet megelőzéséért“ 72. ki. az ismerő hosszú életkorát; ő a fogak megújítását az élet hosszát mérlőnek tartotta. Gyakran arra utalnak és még fogjuk le est tenni joggal, hogy Dr. Popp az Anatherin szájvizet órában ugyan azon eszközök közt tartották, és egy ember részben, ki egészségénél följi jónál gondolkozik, so maradjon használat nélkül. Az Anatherin szájvizet elevevő és félreállítás leg megújítja a fogakat, gyökerestől minden rá tapadt töltetlenséget, csupán és megakadályozza a fogfájást, megakadályozza az előre kezdődött haszalatnál fogra a borkórt, és megújítja a vérsü foghat. Igen még több, az Anatherin szájvizet megakadályoztatja a vándor használat mellett a fogak megakadályoztatásától. Mind a rossz, mely az egészségénél gyomor-felújítására befolyással bír, ugyanezt a gyökeréről, legújabb megújítja a hosszú életre. A s. Amos utól kiált, melyek a fogak fenntartására, nyilvánosan megújítatni fognak, kétség kívül az első helyet foglalja el az Anatherin-szájviz, mely nem volt rá eset, melyben üdvös hatást tévesztette volna. Dr. Popp Anatherin szájvizet megfordult az egész Európában elterjedt és számtalan bizonyítvány. az orvosi és tudományos tekintetű orvos állomerték s díj felül.

Ezen alapból az eszközök bizonyos fog ajánlati azoknak, kik azt még nem ismerték.

Zala-Somogyi Közlöny.

Ismeretterjesztő lap

szépirodalom, kereskedelem, ipar, gazdaság, tudomány és művészet köréből.

<p>Megjelen: Minden hó 1-én, 10-én, és 20-án egyen irva. Szerkesztői Iroda és kiadó hivatal: WAJDITS JÓZSEF könyvkereskedésben.</p>	<p>Előfizetési feltételek: Helyben házihoz hordással és vidékre postán Yoldre: Egész évre: 6 ft. — kr. Fél évre: 3 — — Évesjegyre: 1 — 50.</p>	<p>Hirdetések: A hat hasábos petizatorcát 1-szer 7 kr. 2-szer 6 és minden további beiktatásért 5 kr. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr. A „Nyilat” téren egy polti sor beiktatási díja 10 kr.</p>	<p>Előfizetési pénzek és hirdetések. egy szintén a lap szellemi tartalmaát meg- szépleni és valamint vidéki levelek, bármennyre a kiadóhivatalba küldendők NAGY-KANIZSÁRA.</p>
--	---	--	---

A megyei gazdasági egyesületekről általában.

Keszed óta az volt nézetem, miszerint a megyei gazdasági egyesületek felállítására a nemzet erejének elforgósó-lása; mert ha a megyei egyesületek létesítésére fordított pénzek az országos gazdasági egyesület alapításához csatol-tának, oly jelentékeny összeg támadt volna, melynek évi jövedelmével nevezetesen több gyakorlati eredményt lehetett volna elérni, mint az oly sok-felé osztott, egyezleg raját kezelési költségekkel is terhelt, s különben is igen körülírt hatáskörre szorított megyei egyesületek felmutathatnak. — Meltánylom azonban a megyei egyesületek keletkezésének indokát, örömmel beismerem azt is, mikép a m. egyesületek habár egyesleg kevesebb eredményt állíthatnak elő, mint tehetők volna az országossal egyesülve, de van ismét oly tény, melyen osakis a m. egyesületek megalakulásának sikerrel. — A m. egyesület, mintegy az országosnak leg-szélesebb habgyűrűje, egész a népaégig kihat. kiárassza azt az országba, s — mi legkívánatosabb — elviszi a nép ré-tegére is azt, mi különben a fővárosi és tehetősebb osztály körében maradt volna.

Ezen általános nézetemet előre be-csátottam, hogy indokoljam kívánataimat, melyeket a m. egyesületek hazasí-nak-kötelességének, rendeltetésének hi-zak.

Nézetem szerint a m. gazdasági egyesületeknek feladata:

- a) Egyiknek korlátoltsága miatt mintagazdaságot nem állíthatván, kö-telenségük oda hatni, hogy a mezey ipar emelkedjék. — Ennek eléréséhez szükséges a népet próba-szántásokkal, ekeversenyvel stb. földmívelésben ok-tatni, a jobb szereszmókkal és mive-lési móddal megismertetni. — Ezen rovatba tartozik az állattenyésztés elő-mozdítása, nemesítése.
- b) Zalamegyének főtterményosikke a bor, egyesületeknek tehát különös feladata, a bortenyésztésre fordítani figyelmét, kiküldendő szakértők által a megye minden egyes vidékére nézve meghatározni a fajt, mely a fekvés és földvegyület minőségéhez ké-pest legnagyobb haszonnal mivellhető; meghatározni a mivélési módot, mely a helyzet és talaj-minőséghez alkal-mazott fajoknak hasznos és szükséges; de kötelessége egyesekmind alkalmat nyújtani a népek, hogy a mi nékie tanácsoltatik, az gyakorlatilag meg is mutattassék; a nékie ajánlott szőlőfa-jokat az egyesület ntján minél olcsó-ban megkaphassa. — És itt látom m. egyesületeknek legfőbb hasznát, mert osakis megyebeli szakértő, ki a helyi viszonyokat és körülményeket ismeri, adhat alapos utmutatást a népeknek. — Sőt kívánatos lenne, hogy az egyesület

megye minden területére külön-külön szakértőket küldene a nép közé, kik minden szőlőhegyet, és annak egyes fordulatait osztályozván, azokhoz alkal-mazva adnának utmutatásokat, régi elismert igazság lévén, mikép nemcsak egyes megyében, de a megyé-nek különböző talajdonsága szőlőhe-gyeiben, sőt ugyanszon egy szőlőben is oly különféle viszonyok fordulnak elő, miszerint az általános elvek csak elteréséssel. — a helyi körülmények igényelte változtatásokkal alkalmazat-latnak sikeresen. A zalamegyei egyet borászati szakosztályának örömmel ismerjük el azon érdemét, miszerint e téren igen sokat tett. — és hogy nem tettele mindazt, mit tenni óhajtott a indítványba is hozott, az egyesület szerkesztésének, pénzereje korlátoltságának kell tulajdonítani. Reméljük, mivel az egyesületnek újraszervezése iránti tanács-kozmánynak rövidesen megtartatni kell, az eddigi tapasztalatok oklva, a hiány-nyok elháríthatnak, az erők czélse-rűbben használtatnak fel, a borászati-szakosztály köre tágíttatik, különösen pedig némely felesleges kiadásokból megtakarítandó pénz a szakosztály ja-vaslatainak kivételére fordíttatik.

c) Megyénkire nézve oly fontos bor-tenyésztéssel már a természet össze-kötötte a gyümölcs-termelést s alig van megye, hol oly sok és jeles gyü-mölcsöt lehetne találni, mint Zalame-gyében, hol a gyümölcsnek minden neme haszonnal és kitűnő sikerrel ten-yészhető. Léteznek a megyében több gyümölcsfa-kereskedések, — de ezek csak gyümölcsfa-kereskedések.

A kereskedő, igen természetes ös-tönénél fogva, oda irányozza főtöré-kedését, hogy árnyából minél előbb, és minél több hasznat húzzon. A népet ez ki nem elégíti, mert ennek oly intézetre van szüksége, — hol a gyü-mölcsfatenyésztést a magvetéstől kezdve, — egész a kinövelt korodás fájg megismerhesse, az álló helyére ültetett fának további kezelése nézve is alaposa utasítást nyerhesse. Egyszermind fel-adata az ily intézetnek, hogy a hoz-záforduló szegény, értetlen embert gyümölcsfával beültetendő területének nagysága és minőségéhez képest aján-lott faemekkel valódi csatlakoztatlan minőségben, lehetőleg olcsó árért el-lüssa. Szükséges továbbá, hogy any-nyira szembetűnőleg állíttassék a m. egyesületi vegyigé és faiskola, miszerint, kinek különben eszébe sem jutott vol-na a gyümölcsfautetés, a megszerzési alkalom könnyűsége és olcsósága által arra mintegy csábíttassék.

A bor- és gyümölcsfatenyésztés elő-mozdítására rendezessék bor-, szőlő és gyümölcsokidillítás; osztassék annyi ju-talom, mennyit az egyesület pénzereje meg-dír, kötelessége ez az egyesületnek azért is, hogy a szőlő- és gyümölcsfajoknak vidékenkénti különböző elnevezését rendbehozza; a tényésztőknek alkalmat

nyújtson új fajokat s ezek megszerzhe-tési forrását is felismerni, sajátjukkal összehasonlítani.

d) Kötelessége még a m. egyesületeknek az erdőik mivélésére is kiterjesztetni figyelmüket, s bár a téren gyakorlatilag igen keveset tehetnek, van mégis idő és alkalom, midőn e tekintetben is haszonnal működhetik.

Hasznos befolyással lehetnek a mar-havészni, elemi csapásoknál a több eset-ekben, a baj megelőzésére szolgáló szer-kek és eszközök iránt a népet oktatva, s ha a szerencsétlenség elháríthatatlan vól, a káros következmények helyre-állítására iránt tanácsolva.

Körünkhöz tartozik még — a helyi viszonyokhoz képest a dohány, kender, len, selyem sat. czikkek okszerű termelése és kezelése tekintetében a népet felvilágosítani, szóval egy m. egyesületnek igen kiterjedt és nemes feladata van, de csak egy, ha a nép bizalmát megnyerte. — Csak akkor fogja még tapasztalni, mily sok oldalú és údvös lehet az ő mű-ködése.

Elmondtam főbb vonalaiban egy gaz-dasági egyesületnek nézetem szerinti teendőt. Igaz, hogy ezekhez nevezetes pénz-összegek kívánatnak, de fog is kerülni mindenre, mihelyt a kiadások czélse-rűlen lesznek beosztva, mit az egyesülettől annál méltányosabban várhatunk, mert hisz a gazdálkodás főfeladata. — A leg-elő lépést tehát mutassa abban, hogy az egyesületi tagoktól begyűlt pénz a gaz-dálkodás legzsigorubb szubháyni szerint osztassék be. — Történik-e ez jelenleg? Szóljon a legutolsó évi költségvetés.

A zalai gazdasági egyesület 4-ik számú „Értesítő”-jében szórol szóra ez áll:

1866-ik évi költségvetés:

1 ör rendes kiadások:	
a) Jegyzői fizetés	600 ft
b) Szállásbár	120 „
c) Irca-, posta költsé- gekre	200 „
d) Szaklapokra és köny- vekre	80 „
e) Készlet helyi gazdasági és tanintézetek alapít- vány	400 „
f) Nyomatványokra	200 „
2-ór ezen kiadások rovatába csak még a kortézeti szakosztálynak ez év- re megállapított köl- tségvetése	541 „ 70 kr.
továbbá a selymeszeti szakosztálynak évi szükséglete	200 „
Összesen	2341 ft 70 kr.

A zalamegyei gazdasági egyesületnek 1866. évi rendes kiadása tehát 2341 ft 70 kr, mely összegből az egyesületi állomás 1120 ftot felelőst, s ez az oka, hogy miután a kortászra 541 ft 70 kr, a selymeszetre 200 ft szükséges, szaklapokra és könyvekre csak 80 ft, azaz nyolcozvan ft fordíthatatik.

Minden egyesületnél, de legfőképen a gaz-daságinnál áll az, hogy az egyesület titkárya-ának legfőbb szellemi tényezője, s az 5 bus-góság csudákat tehet. Meltányos tehát, hogy a mely személynek annyi megfordal, az jutalmazva is legyen. De, a mennyire a me-

gyei egyesületek szerkesztését ismerem — egy-né sinca a titkárynak ily magas fizetése; 100—300 ft körül változik az, pedig a mu-ka be-onatás szerint a titkárynak mindenütt több teendője van, mint Zalában. — Ne genero-szkodjunk tehát szükség nélkül, az egyesület fő czéljainak hátrányára; szállítsunk 200 ft-ra jegyzői fizetést, a leorvadó rész pótolja azon öntudat, hogy a valóban nem sok munkát a közjó előmozdítására tehet.

Felteszegeknek tartom a 120 ft-nyi osztás-bért azon két szobának évenként 3—4 napi használatáért, melyekben a titkáry lakik, s melyekért a megyei magán-alapítványi vá-lasztmány is 120 ftot fizet, vagy ha már ily fölös összeg fizetettik szállásért, legyen az egészen az egyesület, hogy az egyesületnek ott található néhány szakkönyvét és folyóiratát ha egyik vagy másik tag olvasni akarja, hozzá is férhesse.

A jegyzőknek teendőhez tartozik a jegyző-könyvet és az abból kiadandó véresekét leírni, irodai költség tehát nem lehet oly rendkívüli. — Postabér évenként egyszer, kétszer szűkösnek, de ekkor is jelentéktelen összeg, miután a tagok nagyrésze — nem kap meghívást.

Szaklapokra és könyvekre — sajnos, hogy csak 80 ftba kerül, még sajnosabb, hogy e csakélységért szerzessek is, olvasatlan be-vernek a házba nem férés miatt.

Nyomatványokra 200 ft. — Ennek na-gyobb részét meg lehet gazdálkodni.

A egyesület újabb szervezésénél kérjük te-hát mindenkelet figyelembe vételni, hogy gazdasági egyesületnek legelő és legfőbb kö-telessége gazdálkodni. Szorítottok azért le-hetőség a kiadásokban, szállítsa is a titkáry fizetését 200 ft-ra, törölje el az irodai költsé-geket; a postadíj és nyomtatvány fizetésessék nem általánképen, hanem a mikor, és a mi szükségessége. Szállás megjárja olcsóbb is, sőt meg vagyon gyűződve, ha szereteti főpá-nyokat megkerjük, úresen álló hivatalos la-kásából szivesen fog egy alkalmas szobát illes-tartásra ingyen is által engedni.

Ha ekepen meg-szorított magunkat a ki-adásokban, könnyen megtakaríthatunk 500—600 ftot, ezt fordíthatjuk az egyesületi cseljainak előmozdítására, s nem jutnak azon hely-zetbe, hogy midőn a szakosztályok kiállítás indítványosnak, költség hiánya miatt azt vissza kelljen utasítani.

— Az egyesületnek minden egyes tagja pedig tartsa becsületbeli kötelességének, hogy az évenként ajánlott csakély összeget bármily ál-dozattal is pontosan befizesse, mert az ebből gyűlt pénzüsség azon alap, melyre az egy-let minden intézkedését tekinteti. Ezen egyes-
tagok kéne az alapraktással, de azok hall-rokadni a reá tervezett épületnek.

A zalamegyei gazdasági egyesület egyik tagja.

A kis-kanizsai cholera egy ál-lásáról kimutatás.

Az első cholericus eset szeptember 12-én került fel, 30-ig összesen betegült 1—30-ot october 8-ig meggyógyult 3-an. Oct. 8-tól a mai napig szünet áll be. Volt tehát beteg összesen 3. Ezek közül meggyógyult 2, s több meghalt. Történt ez 5000 lakosú álló községben.

melegíteni, fűteni, így vele fát a kőszent pótolni lehetne, világításra is hasznos volna a szénföld alakban használni. Vádlott ezen eszméit milliókat akart boldogítani, dicőségért és anyagi haszonért küzdött, de nem talált pártfogókat se fönt, se alant, akkor jött reá a pénzasszony, a szerencsétlen gondolat, hogy templomokat raboljon, pénz állítson elő, és ha sikerrel dolgozik, törvényt kiviteli, viaszafisoti sokasorosan a kárt. — Találmanya a terveit vitték bajba őt, ki különben tanítóságából élt 1848 óta. Aug. 16-án Andocson, míg a barátok honn nem voltak, a szárd folyosójáról a melléte lévő kápolnában harangkötél segítségével ereszkedett le, a lopott tárgyakkal a kápolna-ajtón jött ki, azokat Pesten olvastotta fel a adia elő, ugy ment Vácra, hol hasonló tetten elfogattott. Vádlott úgye P—megye törvényszékénél tárgyalta a védője, a vádlottban szunynyozódó erőnek kitűnőse végett, őt Petzval és Stoczek szakértők által vizsarga becsatlatni, addig az ítélőszékben irányában fellegicseszti kérte, mert attól sokat feltételez, hogy vádlott az elmondott czél palástja alatt-e, vagy e czélja sikerültéire vetemedett a templomok meglolvajlására. Eredményéről később.

— Hiteles értesülés szerint megemlítjük, hogy a pesti kávékok egylete 600-nal többre megett szolga személyzetük a járványnak eddig egyik sem esett áldozatul.

— A „Zenészi Lapok” új folyamának 1-ös száma érdekes válogatott tartalommal megjelent. Ujra figyelmestűjük a hazai zeneművészet barátait a jeles közlönyre.

— A cselelői posta hívtalvált, mint a „M. V.” írja: kirabolták. F. h. 1-én egy alyzozott és jól fellegykeresztet rabló orzóságon a hivatalba tört, és mig az egyik a posta-hivatalnokkal birkozott, a többi a pénztárat feltréte és 12,370 frt készpénzt és 9276 frt 80 kr értékű papirt raboltak el és tova mentek. Eddigél meg nem akadtak nyomába a jó madaraknak.

Bécsi és külföldi hírek.

— (A cholera keletkezési oka.) Kolb tanár, ki a cholera-boltakon állhatatosan tett felor becslései tanulmányokat, mint a „Wand.” írja, végre azon eredményhez jutott, hogy ezen borzasztó betegség keletkezési okát, melyre nézve az orvosain mindkorig hegyeslyban van, kikutatta. Ezeleletoit az orvosai kitűnősegek egy gyűlésén h. h. 12-dikén fogja előadni, mire alapitva a gyógytatan biztos alapot nyerni képesítve lenné. Ha Kolb tanár felfedezése valószínű, egy a tudomány új diadalit vívott ki az emberiség javára.

— Távirás. Schneider György távirati fellegyélő új szerkesztő távirati készletet talált fel, melyen jelenleg a bécsi távirati műhelyben már dolgoznak, és mely által a táviradály nevezetesen átalakulna. E készletet óraműből áll, mely két szorosan egymás mellé helyeztet hengerit forgat. E hengerit előtt villanytelpepel kapcsolatban lévő u. n. érintkezési henger van, melybe toll surlódik. Ha már most az érintkezési henger és a toll közű likacsos papirost illesztünk, és a gépezet hengerparja közé illesztünk: akkor a toll a papíron végig húzódnán, minden a Morsch-féle jegyeknek megfelelő — lyuknál a hengerit követveit érinti és villanyos folyamot idéz elő. Világos, hogy ily készlet nemcsak szabatosan, hanem gyorsan is távir. Egy számításhoz kitűnt, miszerint ezen készlet segítségével egy szoronyon ötvenbe annyit lehet távirni, mint az eddigi módón. A későbbiség írott szöveg helyett a Morse-féle lyukakkal ellátott papírszalagkat sáhtatni föl a távirásban, az összes távirászat tehát voltaképp villanyos postai forgalommal változnék át. A távirati hivatalnokok nem volnaak könyvetelenek a távirgöngyök tartalmával távirni, ép oly kevésbé, mint a postahivatalnok a fildott levelekkel nem törődik. Az új találmány szerkesztő egy hason francia találmányra emlékeztet, melynek a fildott kézirat, rajz stb. minden vnyását táviratilag visszasadni lehet. A bécsi találmány kevesebbet nyújt ugyan, de a szerkesztőnek egyszerűsége által tűnik ki.

— Megnehezült az idők járása a Lajthán-tiak felett. A Karinthiában például egy 2900 frtn becsült btrtek került most árverésre 9 frt 14 krajny más uton behajthatlan adósság miatt!

— Klapka csapata Bécében. Oct. 7-én este az éjszakai vasuton 400 katonaa szállított Bécébe, kik az austriai hadifegyverekből alakított magyar csapatba léptek volt, a porosz kormány által jelenleg az austriai kormánynak kiszolgáltattak. E katonák, amint Bécébe érkeztek, a Foroncz József császári nevű, 1. os gyalogezred egyik osztálya vette át, és a katonákot kasszárnyába kistérbe, hol egyelőre elhelyezve maradtak, míg soruk felett legfelsőbb helyről határozat történik. A katonák egyonrubája fekete-

fehér kokárdával ellátott piros sapka, világos kék szubbony, hason színű nadrág és fekete köpenyűből áll. A szubbony és nadrágon vörösa zsinór van.

— Gr. Gyula tábornagyot, mint Bécéből írják, szélhűtés érte.

Kivonat egy angol szakács-könyvből.

Sok mindenféle szakácskönyv jelent már meg a világ fennállása óta, sok mindenféle receptet olvashattak már tisztelt olvasóink különféle ételk készítéséről, mégis azt hisszük, hogy a legérdekesebbet mi közöljük.

Ezen eleddel csak két személy részére való, neve: házasság, s következésképp készíthető: Vegyük egy fiatal embert e egy nő. A fiatal ember legjobb, ha kisére nyere, a nőnek ellenben gyöngéd és finomnak kell lenni. A fiatal embert terített asztal mellé ültesük, és beleöntük poharunkit egy üveg jó villanyit ha van, ha pedig nincs, szerezvényit is lehet használni, de ha azt akarjuk, hogy kitűnőse jó a finom legyen, úgy egy pár pohár pezsegőt adjunk meg hozzá. Ha ettől fel nem melegszik, úgy akkor még egy üveggel öntünk lassankint bele. Ha erre aarsalja pirosodni kezd, akkor beviszük a társalgó terembe, és pedig ha teli az idő, közel a kandallóhoz az ifju nő mellé, s adunk hozzáok egyro három csesztét számitva egy fél marok teát és várunk, míg mindkettő forni kezd; ha pedig nyári idő van, akkor kiviazszuk az ifut a szabad levegőre egy ablak közelébe, a nő pedig feldisszítjuk virágokkal, és a szongorához litelve addig zavarjuk, míg ósokelni kezd. Ha erre a fiatal ember sáhajokkal felel, az igen jó. Ekkor a terem szögletében egy játszó asztalhoz ültesük őket és játszattunk velök sympathi paciencet, hogy egész este csendes forrásban maradjanak.

Ezt ismételni kell két, háromszor; a földolog, hogy a tűz ki ne aludjék. Hogy még dig tartassanak forrásban, a felett a körülmenyek határoznak.

Ha az ember arany vagy ezüst tálban bankjegyekkel garnirozza adja fel az eleddel — igen jól vezzi ki magát az egész, az a legkellemebb csemegét képezi két személy számára.

Igen nagy gond legyen azonban arra, hogy ezet ne jöjjon valamikép és ételhez, mert anélkül is igen hamar megsavanyodik.

Nyilt posta.

T. K. Könyv. Jelenként az újríték beküldését. Semogváltól kezd. Későbbiek jött, felhasználjuk. Pénztárnak. Horzák reptit valdára, csak áncsát után kezdjük. Kanizsaberkinék. Lapunk is kíván az örömlésben osztani: — K. Kanizsáról levelet adtunk a postára, megkapta! H. József Passa. A küldemény folytatást kérjük, magán-leveletk elemet. Gr. Steuo. Ön személyben lapunk egy hatalmas támaszt nyert, küldeményének örömlé nyitunk tét, kérjük mielőbb folytatását.

TÁRCZA.

MULTAM.

Könyvelé ásatott multamból
Egy emlékem van meg épen,
És ez emléke azok tanár,
Ott a szív középsében.

Némelyik, mint a sivatárny
Nyomatlanul elengesztett,
Mily a napok töte nán
Eszervélen semmivé letk.

Mások ellenben szívemből
Bősz viharoktól távoztának,
És a szív még most is érsi,
Most is sábjait-öng utának.

Mind eltűntek, mind elszálltak
A madaraknál is messzebb;
Mert ezek csak visszatérnek,
De nyitnek odavacsk.

Csak egy emlékem maradt meg,
Mely elhalni nem fog soha,
S ez az, ki megvanitott,
Hogy mi a hit, s mi a haz.

SZÜTS MÓRICZ.

SALVATOR ROSA

és
MASANIELLO.

Történetét életrék a XVII. század első feléből.

DUQUE után költ.

Bükkesy Márton.

(Vége.)

E szavakkal a bolond király kocsijára lépett, mert az utób nevezett kiragadár már trétt évébl, de az embertő meg még mindig visszatartá Ribeira dűhös uracsait coviellókkal.

A bolond király kocsiját lábával félre rugva előre nyomult; egy álarcon vissza skart őt tartani, de ő kezével Ribeirára mutatva, gunyának egész keserűségével mennydörgő: Rómaiak! néztek ama férfit, néztek a büszke vonásokat, a halvány arcot, a becsott szemeket, az irigység által eltorzított ajkakat, a föl fogjátok benne ismerni a nagy vér- és rémfestőt, Spanyolország bakóját, az inquisitio szarnokát, a nagy Ribeira Józsefet! Fuszatok, fuszatok, börtön és méreg vár reátok, egy egész rablócsoport vezk körül benneteket!

Még nem mondá ki e szavakat egészen, midőn álarczát hirtelen letépte, s halálös ellenségüknek megpillantása végső eszméletűköl is megfosztá Ribeira tanítványait. Kivont kardokkal rohantak reá, a Salvator — nem hátrált.

Ugy látszik, ő kívánta e harcot, s óhajta halálát, a gyáva néptömeg visszavonult, a már feje körül villogtak a kardok, midőn Falcone, barátjának segítségül sietett; de karja gyöngye segített volt csak a dűhös uracsok túlszáma ellen.

A derék Falconenak vére folyt már a Salvator még mindig sértetlenül állt, noha husz kardhegy kereste szívét. Ő a kétségbeesés nyugalmával, a méltó harag hidegvérűségével vívott; de az ellen túlszáma igen nagy volt, Salvator ereje lapkadni kezdé, vágásai mindinkább gyöngylőnek — midőn egyszerre egy férfi vété magát a barcolók közé, hercegi hatalmas parancsával harsány „megállj!” kiáltva.

Ribeira tanítványai fülelni kezdének, de Salvator még mindig emelve tartá kardját.

„Esküt tevél, hogy csak Nápolyért fogsz harcolni!” — suttog az idegen Salvator fülebe, — „gondolj eskűdre!”

Salvator elhalaványulva, kardját hüvelyébe löké.

Az uracsok ujra előnyomulának, midőn észrevétek, hogy az idegen, ki oly hatalmasan lépett közbe, sem fölfegyverkezve nincs, sem testőrággel nem bír, de Masaniello — ő volt a bátor férfi — Salvator a bámoló néptömeg közé visszanyomá.

„Gyáva, gyáva! ő gyáva!” gonyolódának a dűhögő uracsok.

„Engedd el eskümet!” könyörgé Salvator.

„Rómaiak! türetek coviellótok meggyilkoltatását, gyávák vagytok?” kiálta Masaniello.

„Viva coviello, viva Salvator!” — hangcsék mennydörgőre a tömegből, s ezer öklöl emelkedék föl, ezer tör villogott. Bernini testőrsége előnyomult. — Dűhös harca fejlődék ki, de Masaniello, Salvator és Falcone eltűntek.

VIII.

Nápoly föllásadása ismeretes, s miután csak idős s jellemképet szándékunk közölni, nem bocsátkozhatunk annak rajzolásába. Okot a vihar kitűrésére egy vámb-hivatalnok szigorúsága adott, s a nép, mely csak ily alkalomra várt, megkezdé a spanyol seregeknek a városból kikergetését, az alkirály palotájának ostromát, s a kikötőnek saját hatalmában kerítését. Hasztalan öbrének a st. elmoi ardnök ágyui, hasztalan jelent meg V. Károlynak fia, II. Filipe testvére Don Juan d'Austria, 20 hadihajóval a kikötőben. A nép gyűzött s Masaniello a város kormányzójává neveztetvén ki, a királyi biborbu öltöztetett.

De most, kivitt diadal után tűnt ki, mily nagy hiba volt a rablóknak a szövetségbei felvétele. Míg a nép büszke üntudatában, hogy az idegen szarnok fölött győzelmet aratott, még csakézen hevert táborászai körül, ezalatt megkezdék a rablók mesterségüket az elkelők palotái ellen. Tűz, por, rablás jelszék mindenütt véres utjakat, a nép

remegő kezde ily föllásos ütközést társai előtt, s már-már az állanészt, a spanyoloknak a városból visszafogadására gondolt, hogy ezek segítségével szabadság meg magát veszedelmes szövetségeseitől, a rablóktól.

Salvator Rosa a nép első sorában harcolt; most ő volt az, aki a rablóknak mindenütt utjakat állá, a népdüh szerencsétlen áldozatait — megmenteni törekvék, s a rablók gyilkolái dühét némileg lelohasztá, mely működésénél Pietramala társaira, különösen Signor Zaboni személyes tisztelőjére való befolyása nagy hasznára volt.

És Masaniello? — mig ő csupán a szabadságért harcolt, mig csak névleg volt vezetője a népek, addig beható tiszta észvilága vezeté őt; most midőn uralkodnia, midőn ítéletet hoznia, minden viszályt gyengyleníté, a pártokkal találkoznia, sőt a fegyverzetűt ügyében a ravasz spanyolokkal alkudoznia kellett volna: elveszté az alapot lábai alatt, a magasság mélyen álla, szédíteni kezdé, mint gyöngye labdacat ide-oda hánnyatra majd ettől, majd amattól használtatott fel. Ha a spanyol követséget hallgatá ki, mely őt hiszlegessal s áras ígéretekkel tévúra törekvék vezetni, holnap barátjának tanácsát követvén, kegyelmet adott a foglyoknak, majd ismét engedve, a rablók egy esőlvn parancsszavának kéri lehetlen szigorral és kegyetlenséggel lépett föl. Szóval tettei örült tetteihez hasonlítának oly annyira, hogy híre száryalt: Masaniello a spanyoloktól megméggerzetvén, megtébbolyodott. Mely hir naponként több hívrre talált.

Végre Falcone és Salvatornak sikerült, őt Pietramala kezeiből kiszabadítani, s őt némileg észre hozni, de — későn volt. Masaniello eljártá a nép szertetét. Ehhez járult, hogy a rablók, kik még mindig támaszai voltak, a spanyoloktól megvesztegetettek, hogy őt még inkább gyűlölté tétvén a nép előtt, véglegezen buktassák meg.

Mindez, mit oly számos szóval rajzolánk, a gyűlölem, a zavar, a nép kegyetlen elfordulása hét napnak volt műve.

Masaniello háttában egymással tárdokost az ellentétek. Ott feküdt a bibor, itt a halászöltöny; ma rablók forogloták szobájában, új vérpáncsokat követelendők; holnap Nápoly elkelői, ostromlók kérelmekkel.

Hernosa és Madone ismét egyesítve valának egymással, sőt most bensőbbben mint valaha. A Salvator iránti szerelem szakadtát hozza létre kösöttük, de midőn az ennek, ez annak fájdalma láttá, egyik sem akará elfogadni az áldozatot, mely a másikra nézve oly igen sokba került volna. Mindennek dacára mindkettő fél sovárgással s remegéssel várta be Salvator visszatérőnek pillanatát. A szív nem kívánt diadalt, s mégis édesen sovárga egy boldog pillanat érzése után.

Salvator megjött, s a nővéreket egymással egyesítve talált. Első pillantása legnagyobb szerelmi bensőségét Madone-ra esett, s második Hermosához, a vakított szépséghez, élte nemés megmóntónijéhez fusz őt.

Ő mindkettőt szereté, mindkettőt birta szívét. Itt melegen, bensűleg szeretett, ott tüzesen és csodálattal. — Egyik sem diadalmaskodott, egyik sem irigylhető a másik szerencséséjé; a nővérek kedves megragadá kéziket, s ők olvasták egymásiban, hogy ő mindkettőtől, hogy csak mindkettőtől által lehet boldogodni.

Salvator szive birtokukban volt, de ő más arával bírt, ők rá nézve csak nővérek lehettek — mióta Rómában Ribeira ellen harcolt, mióta gonije miatt üldözöttek, Masaniellónak az összekövés főnökének testőrára lón. Ezal vnyó ki kardját, Nápoly szabadságért harcolandó.

A fiatalok volt, v. Madone könyve...
 De a hód nem sokára osztani kezdé...
 A nép előbbi kedvenceinek halált...
 A foglyok a karmelita sárházi őrsé...
 A fiatalok volt, v. Madone könyve...
 De a hód nem sokára osztani kezdé...
 A nép előbbi kedvenceinek halált...
 A foglyok a karmelita sárházi őrsé...

...és átélte végrehajtását, s csak barátjainak...
 Ekkor külsődék Salvator Rosa...
 „Signor Ribeira” szólította meg az aggyastyánt...
 „Többet nem mondhatott; — megindulva...
 Többet nem mondhatott; — megindulva...
 Többet nem mondhatott; — megindulva...

nek a spanyolokkal békét, s tud el a rablók...
 „Vozértek Masaniello megtévelyodott...
 Masaniello megjelent az erkélyen...
 „Gyujtatók föl az áruló házat!”
 Ekkor a város kapuján egy troubita...
 A palota egyik boltzatán át, melynek folyosói...
 „Tedd te a bibort, add vissza a nép...”

a meggyilkolt fivérnek eljűlt nővéreit...
 Sirján Hermosa és Salvator Rosa...
 Hermosa fátolt vón; hogy szívének nyugalmát...
 Falcone barátja az maradt a halhatatlanságban...
 Falcone barátja az maradt a halhatatlanságban...
 Falcone barátja az maradt a halhatatlanságban...

ÜZLETI HIRNÖK.

Nagy-Kanizsa, oct. 30. A GYÖNYÖK...
 Nagykőrös, oct. 30. A GYÖNYÖK...
 Nagykőrös, oct. 30. A GYÖNYÖK...
 Nagykőrös, oct. 30. A GYÖNYÖK...

3 ft. — 3.50. Árpás...
 3 ft. — 3.50. Árpás...
 3 ft. — 3.50. Árpás...
 3 ft. — 3.50. Árpás...

N. kanizsai piaci árak oct. 19.
 Borzi itésje 16 kr. Lencse itésje 16 kr. Bab itésje...
 N. kanizsai piaci árak oct. 19.
 Borzi itésje 16 kr. Lencse itésje 16 kr. Bab itésje...
 N. kanizsai piaci árak oct. 19.
 Borzi itésje 16 kr. Lencse itésje 16 kr. Bab itésje...

5% metalliques 60.54; 5% nemz. kölcsön...
 Bécsi pénzfárl. aug. oct. 19.
 5% metalliques 60.54; 5% nemz. kölcsön...
 Bécsi pénzfárl. aug. oct. 19.
 5% metalliques 60.54; 5% nemz. kölcsön...

H I R D E T É S E K.

ANATHERIN-SZÁJVIZ
 Popp J. G. gyökérfőzet...
 FOG-PEP...
 FOG-OLÓM...
 FOG-PEP...
 FOG-OLÓM...
 FOG-PEP...
 FOG-OLÓM...

WAJDITS JÓZSEF
 könyvnyomdájának nagyobbitása
 Nagy-Kanizsán.
 Tisztelettel bátorkodom a n. é. közönségnek szives tudomásul adni, hogy — már 5 év óta jó hírben fenálló — könyvnyomdám magyar és német betűkkel ujjlag dúsan felszereltem, ennél fogva azon kedvező helyzetben vagyok, hogy a legnagyobb műveket, magyar vagy német nyelven a legdrágább kiállíthatom; — valamint kellőleg berendeztem könyvnyomdám a legújabb keretű dísz-betűkkel és a hozzá tartozó ékítésekkel; és minden e szakmába vágó kisebb-nagyobb munkákat is, u. m.:
 hatósági és kereskedelmi nyomtatványokat,
 továbbá falragaszokat, körleveleket, étlapokat, meghívó-jegyeket, táncrendeket, halotti jelentéseket, nyugtákat stb.
 a legcsinosabban, s a lehető legjutányosabb áron kiállítom.
 Ezen vállalatomat a n. é. közönség kegyes pártfogásába ajánlom.
 Kéz tisztelettel
WAJDITS JÓZSEF,
 nyomdatulajdonos.
 Vidéki megrendeléseket, hibátlanul és gyorsan teljesítek.

Tanuló-növendékek
 Helyiség-változtatás.
 Kéz tisztelettel
WAJDITS JÓZSEF